

B1 03 Otec všemohúci

„Verím Boha, otca všemohúceho, stvoriteľa neba i zeme“

Boh. Kto verí v Boha, neodvažuje sa ho podrobovať bádaniu. Stačí vedieť, že Boh je. „Blázon si v srdci hovorí: „Boha niet.““ (Ž 14, 1). Nikto nemôže sám sebe dať život. Žijeme preto, že to chcel Boh. Iba Boh nám môže odhaliť význam a cieľ nášho života. Toto uznať a pred touto pravdou sa skloniť je viera. Viera v Boha je prejav Božieho daru a moci, ktorá pôsobí v človeku. Postoj viery znamená úplne sa odovzdať Bohu a vo všetkom hľadať úmysel Boha a snažiť sa odpovedať na toto tajomstvo svojím životom. „Všetko, čo nie je z viery, je hriech.“ (Rim 14, 23)

Boh Otec je vyjadrenie blízkosti. Boh chce byť blízky každému človeku. Je Otcom všetkých ľudí, preto ak som veriaci, učím sa vidieť v každom človeku svojho brata, svoju sestru. Boh nie je ani muž ani žena, nemá pohlavie. Odlišnosť otcovstva a materstva spočíva v tom, že láska matky je pre dieťa prirodzená, fyzický neoddeliteľná. Matka dieťa počne a deväť mesiacov je s ním telesne zjednotená. Byť matkou, znamená byť totálne zjednotená s dieťaťom. (Ž 131). Prečo vyznávame, že Boh je Otec? Otec poukazuje na pôvod, hoci nie je fyzicky tak spojený s dieťaťom ako matka. Otec sa istým spôsobom musí priznať k otcovstvu. Dieťa si musí vyvoliť, nastupuje až po matke. Veriť a vyznať, že **Boh je Otec, znamená rozpoznávať, že Boh si ma vyvolil, že sa ku mne priznáva**, stojí za mnou, hoci som taký, aký som. (Ef 1, 4)

Božia všemohúcnosť. „Tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“ (Rim 8, 28). Boh môže všetko. Je to najviac spochybňovaná vlastnosť Boha. Ak je Boh všemohúci, tak nie je možné, aby dovolil trpieť a zomierať nevinným. Takto sa zdá, že človeku viac záleží na ľuďoch a na svete ako Bohu. Boh je láska a nič iné. Keby zničil zlo, nešťastie, smrť, nemohol by byť láskou. Boh dokáže zlo, utrpenie, smrť premeniť mocou svojej všemohúcej lásky. Naša viera je postavená na víťazstve a moci kríža. Božia všemohúcnosť sa najviac prejavuje, keď sa zmilúva a odpúšťa. „Moja reč a moje ohlasovanie nespočívali v múdrych slovách, ale v prejavoch Ducha a moci, aby sa naša viera nezakladala na ľudskej múdrosti, ale na Božej moci.“ 1 Kor 2, 4-5

Boh stvoriteľ neba i zeme. Stvorenie sveta viditeľného i neviditeľného prebieha Slovom. Boh povie a stane sa. Ľudské slová sú informatívne, nič nemenia na skutočnosti. Ale v živote viery, vo sviatostiach vstupujeme do konania Boha. Jeho slová tvoria novú skutočnosť, ktorá tu predtým nebola. Vo sviatostiach koná Boh, (*Ja Ťa krstím; Toto je moje telo; Ja Ťa rozhrášujem*). To nie sú informácie, ale v živote veriaceho nastáva nová skutočnosť. (*Z Božieho stvorenia nastáva Božie dieťa; z kúska chleba sa stáva Telo Božieho Syna; z hriešnika Boží priateľ*).

Vyznanie viery nie je informáciou o tom, ako vznikol svet, ale skôr obraz manželského zväzku. Vyjadrujem a odpovedám na vzťah, do ktorého som pozvaný. Celé dejiny spásy sú oblúkom od „*Buď svetlo a bolo svetlo*“ (Gn 1, 3) po „*Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami*“ (Jn 1, 14; Hebr. 1, 1).

„Keď otvorím učebnicu dejepisu, hľadám odpoveď na otázku kedy, keď otvorím učebnicu prírodopisu, hľadám odpoveď na otázku ako, ak otvorím Bibliu, hľadám odpoveď na otázku, ako mám žiť. Život každého človeka má byť komentárom Biblie.“ Jonathan Sacks